

7. Αξιολόγηση

Η παρακολούθηση των μαθησιακών αποτελεσμάτων μέσω των Δεικτών Επιτυχίας και Επάρκειας αφορά όλο το φάσμα του περιεχομένου σπουδών Γεωγραφίας, όπως αυτό περιγράφεται στο Κεφάλαιο 5, αφού στους Δείκτες Επιτυχίας και Επάρκειας έχουν περιληφθεί τόσο οι γεωγραφικές αναλυτικές δεξιότητες και η χρήση των εργαλείων αναπαράστασης, όσο και οι έννοιες, οι επιστημονικές θεωρίες και οι αξιολογικές κρίσεις. Η αξιολόγηση βασίζεται στα επιδιωκόμενα μαθησιακά αποτελέσματα που διατυπώνονται μέσω των Δεικτών Επιτυχίας προκειμένου αφ' ενός, αυτή να είναι πλήρης ως προς το εύρος του γεωγραφικού περιεχομένου και, αφ' ετέρου, να επιτυγχάνεται η όσο το δυνατό πληρέστερη διασύνδεση, συνέπεια και συνέχεια μεταξύ περιεχομένου, μεθοδολογίας διδασκαλίας και αξιολόγησης.

Συνεπώς, η αξιολόγηση αποτελεί σημαντικό στοιχείο στην όλη πραγμάτωση του Α.Π. Γεωγραφίας. Με αυτή επιδιώκεται να διαπιστωθεί ο βαθμός στον οποίο οι μαθητές/τριες έχουν επιτύχει την επιδιωκόμενη μάθηση, όπως αυτή διατυπώνεται στους Δείκτες Επιτυχίας κάθε τάξης. Η διαπίστωση αυτή, όμως, σε καμία περίπτωση, δεν περιορίζεται στην τελική αξιολόγηση των μαθησιακών αποτελεσμάτων μακροπρόθεσμα ή σε κύκλους σχετικά μεγάλων χρονικών περιόδων (π.χ., στο τέλος μιας ενότητας, μιας τάξης, κ.ο.κ.), αλλά, αντίθετα, εντάσσεται με τη μορφή διαμορφωτικής αξιολόγησης ως αναπόσπαστο μέρος της καθημερινής μαθησιακής διαδικασίας. Αυτό σημαίνει ότι η πρόοδος των μαθητών/τριών παρακολουθείται συχνά, συστηματικά και στοχευμένα με σύντομες δραστηριότητες διαμορφωτικής αξιολόγησης που εντάσσονται στο μάθημα. Οι δραστηριότητες αυτές συλλέγονται ως «ενδείξεις» ή «αποδείξεις» για την πρόοδο κάθε μαθητή/τριας σε σχέση με τους επιδιωκόμενους Δείκτες και αποτελούν τη βάση στην οποία στηρίζονται οι δραστηριότητες ανατροφοδότησης που, έγκαιρα και αυτές, εντάσσονται στο μάθημα. Παράλληλα, οι δραστηριότητες διαμορφωτικής αξιολόγησης αποτελούν «ενδείξεις» ή «αποδείξεις» στις οποίες κάθε εκπαιδευτικός βασίζει τον αναστοχασμό της/του και τις αποφάσεις που λαμβάνει σε σχέση με τα μαθήματα που ακολουθούν, την ανάγκη για επαναδιδασκαλία, τον βαθμό και τον τρόπο στήριξης που χρειάζονται οι μαθητές/τριες, τον τρόπο διαφοροποίησης της διδασκαλίας, κ.λπ.. Ως εκ τούτου η αξιολόγηση αφορά και τον/την εκπαιδευτικό ως αυτοαξιολόγηση υπό τη μορφή αναστοχαστικής διερεύνησης της διδασκαλίας του/της, ώστε να προβαίνει σε επανασχεδιασμό και προσαρμογές όπου χρειάζεται. Το παρόν πρόγραμμα σπουδών μπορεί να θεωρηθεί ως σημαντικό εργαλείο κατά τη διαδικασία αυτή, είτε για προσωπική χρήση από τον/την εκπαιδευτικό, είτε σε συνεργασία με άλλους/ες εκπαιδευτικούς.